

HRVATSKI

Godina XVII, broj 32

9. kolovoza 2007.

cijena 100 Ft

14. Gradišćanski omladinski tabor u Undi

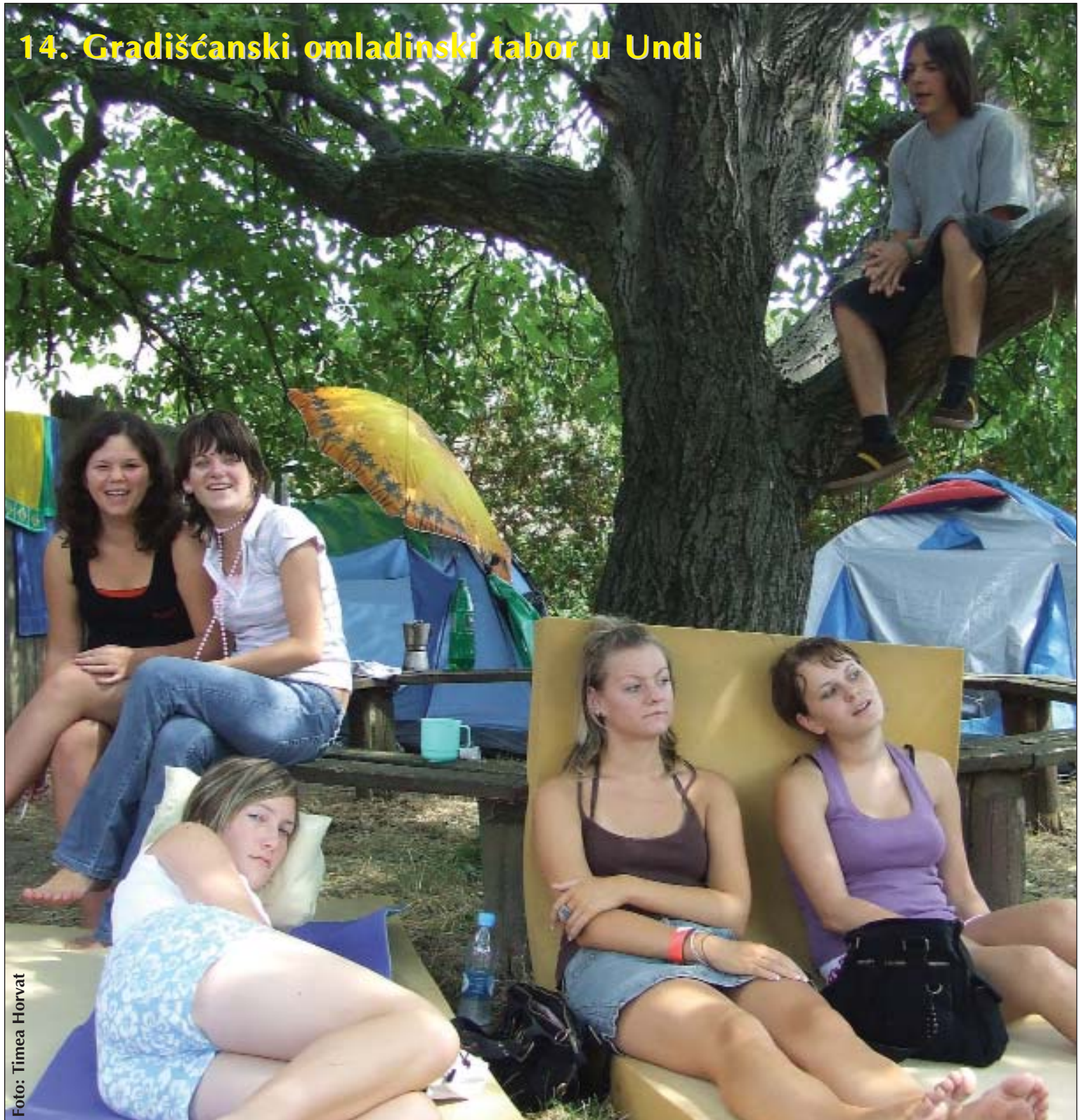

Foto: Tímea Horvat

Komentar

Thompsonstop!

Postoji jedna zabavno-rock grupa kod nas u Gradišću, ka se odlikuje po tom da pred svim preferira a i zna svirati Thompsonove jačke, pak i ne karkako. Da ovi mladi dičaki obožavaju toga hrvatskoga pjevača, da kadgod moru, posjećuju njegove koncerte, mislim da nij ni najmanje za tajnu, za negiranje. No, izgleda, to neki ne moru trpiti u mlahavoj demokraciji, a da im se ta činjenica ne vidi, tomu i javno daju glas. Nedavno je ulovljen pred mikrofonom mladi gradišćanski pjevač, koga je reporterka iz Austrije izučila i upozorila ne da slučajno spomene na pitanje, gdo im je pretkip, uzor u sviranju, da je to Marko Perković Thompson, rekši ova izjava svakarčko će biti izrizana iz materijala. Naravno da sam se zapitala kod nadležne kolegice, koji je razlog za to da gledatelji u susjednoj državi još i zaboga ne moru doznati ke jačke poslušaju mladi prik granic?! Kratko i mudro je reflektirala, naime, „Thompson je rasist i navličuje ljude na koncertu“. Zapravo o tom popularnom pjevaču izgleda takovo mišljenje ima cijeli mladi gradišćanski krug u Austriji. Pravoda, kad danas zapravo nij u modi biti domoljubom, ni u Ugarskoj, nekim je to sram i u Hrvatskoj, a da o Austriji ni ne govorim. „Lako vam je u dijaspori Thompsona obožavati!“ – i to sam već dobila od Hrvata, ki živi u Hrvatskoj. No, njegov koncert pred kratkim u zagrebačkom stadionu nije zaman dovabio šesdeset jezero ljudi i još već gledateljev par tajejnov kasnije, pred televizijski ekran. I zašto uprav sad pišem za ovo? Većputi sam jur spomenula na ovi stranica kako Gradišće, točnije Petrovo Selo, jur zdavno bi želilo pozvati Thompsona na koncert. No, govorimo li o tom, ili ne, zna se da su naši financijski izvori nažalost preskromni da omogućujemo njegov nastup, ta budući prvi, u cijeloj Ugarskoj. Ljetos bi imali za to zvanarednu šansu pokidob se kod nas održavaju septembarski Dani mladine. Petrovišćani su spomenuli staru želju Hakovcem (Hrvatski akademski klub), ki su glavni organizatori ove priredbe, no oni za to još i čuti nisu htili. Samo od sebe razumljivo, ki dojdu prik granic pak na undanskoj priredbi na takovi decibeli poslušaju srpski turbofolk da to potišće još i tamburaški glas u šatoru, ti kako bi mogli razumiti drugu stranu, ka pjeva o bolu, zgubitku, boju i razočaranju? Mnogi mi kažu, u mužiki i folkloru neka si ne išćem politiku, a kako ću prez toga, kad to djelaju svi, prez osnove i razloga? HAK-u je još i u jednoj drugoj državi Thompson *persona non grata*, zato će nam na Danu mladine jačiti Thompsonov kum, Miroslav Škoro. Suprot toga i nimamo nikakov prigovor, međjutim, druga grupa će biti pravi skandal, za ku sam štala u Hrvatski novina, jako se veselu mladi Gradišćanci u Austriji da je moru pozdraviti na ovoj priredbi. A ova je reprezentativna a uprav tako i provokativna glazbena garda Let3, s jačkami, citiram doslovno *Riječke pičke, Kurac u čelo, Živi kurac* itd. Koliko su na takovu glazbu najgerasti sami Petrovišćani, mogli bi pogoditi.... A ja sam samo na to znatiželjna, hoće li ova grupa pri nas nastupati s ružicom u riti, okol vrata svezanom ribom i na glavi s orijaškim hrvatskim grbom, ili će se u nekom zapušćenom momentu i ovde sličići do sirove golote? I tomu se nećemo prahati čuditi, to im je u praksi! A mi Petrovišćani posebno ćemo se nadležnim zahvaliti da su nam ovput umjesto Thompsona pustili „uživati“ u hrvatskom muškom stripituzu. Bar toliko, kad mužika gor nij spominka vridna.

-Timea Horvat-

„Glasnikov tjedan“

Uglavnom me državni praznici i blagdani podsjećaju kako vrijeme brzo prolazi. Imam sreću slaviti praznike dviju država, Mađarske i Hrvatske. Ovih dana Hrvati su slavili Dan pobjede i domovinske zahvalnosti kao sjećanje na vojno-redarstvenu akciju Oluja koja se dogodila prije 12 godina. Sve je počelo u zoru 4. kolovoza, negdje oko pet sati zatresla su se stakla na kući moga oca, mi smo samo slutili i cijeli dan gledali kako helikopteri s ranjenicima lete prema zadarskoj bolnici u koju je nekoliko dana prije dospio moj dvogodišnji sin jer je povraćao i umalo dehidrirao. Sve se dešavalo strahovito brzo i za samo 84 sata Hrvatska je vratila svoje okupirano područje. Bio je to zapravo kraj Domovinskoga rata. Zastava se zavijorila na kninskoj tvrđavi, a general, koji danas sjedi u Haagu, ponosno je stajao ispod nje s hrvatskim predsjednikom.

Osjećali smo veliko olakšanje i neizmjernu slobodu. Više nije trebalo na trajekt, pa preko Paga do kuće. Hrvatska slavi 5. kolovoz kao Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, znak sjećanja na jednu od najvažnijih vojnih pobjeda u hrvatskoj povijesti. Nemoguće je bilo prije 12 godina zamisliti mađarske policajce u hrvatskim turističkim odredištima kako pomažu rad svojih hrvatskih kolega, a

broj mađarskih državljana koji su imali nekretnine u Hrvatskoj u odnosu na današnji bio je zanemarujuće malen. Moderne autoceste koje nas vode prema Jadranskome moru, mnogobrojni tuneli i vijadukti bili su tek san. Hrvatska ga je sanjala. Slika se promijenila. Generalima sudi haški tribunal. Za samo nekoliko sati, tri sata brze vožnje, možete doći od Letinje do Zadra.

Rijeka je Budimpešti na dlanu, Hrvati u Mađarskoj imaju svoj Kulturno-prosvjetni centar i odmaralište na otoku Pagu u Vlačićima. Naša su djeca oduševljena matičnom domovinom i njezinim ljepotama, hrvatski jezik postaje jezikom komunikacije kada odlaze na najljepše more na svijetu, mnogi ondje zarađuju i ljetni džeparac zahvaljujući upravo znanju hrvatskoga jezika. Otići na Thompsonov koncert u Zagreb ili Osijek iz Petrovoga Sela, Hrvat-skoga Židana, Šeljina nije nikakav problem. MOL je ovih dana kupio u Hrvatskoj tvrtku Tifon koja ima prosječni godišnji promet goriva od 4,2 milijuna litara te očekuje kako će Tifon do kraja godine imati na hrvatskome tržištu derivata udio od sedam posto. Pri tome je MOL i vlasnik 25 posto plus jedne dionice INA-e. Sve to u slobodnoj Hrvatskoj.

Branka Pavić Blažetin

Koncert Marka Perkovića Thompsona u Sisku

Foto: Mirjana Škrapić

**ČITAJTE I ŠIRITE HRVATSKI
GLASNIK!**

Aktualno

Attila Nagy, novi načelnik grada Šeljina

Attila Nagy u društvu predsjednika Hrvatske samouprave Šeljina Đuse Dudaša

U Šeljinu je 3. kolovoza održana osnivačka sjednica novoga zastupničkog tijela grada Šeljina koje broji 11 zastupnika s novim gradonačelnikom Attilom Nagyem na čelu, a tom prilikom su utemeljeni i gradski odbori. Tim je činom završena duga višemjesečna šeljinska zastupnička i gradonačelnička kriza koja je započela u ožujku, a kulminirala raspuštanjem zastupničkoga tijela Šeljina 25. travnja odlukom sedam zastupnika gradske skupštine koji su izglasovali nepovjerenje gradonačelniku Gyuli Försteru pozivajući se na činjenicu kako zbog moralnih razloga ne mogu dalje s njim raditi. Županijsko izborno povjerenstvo raspisalo je izvanredne izbore, održane 8. srpnja. Za gradonačelnika su na izborima krenula tri kandidata, dotadašnji gradonačelnik Gyula Förster, Attila Nagy i István Gurbács, sva trojica kao nezavisni kandidati, dok je za 11 zastupničkih mandata bilo 26 kandidata. Izbori su održani i pobijedio je Attila Nagy sa 47 glasova ispred protukandidata Förstera. Nakon toga su se trojica građana žalila županijskom izbornom povjerenstvu ukazujući na nepravilnosti izborne procedure. Izborno povjerenstvo je ustanovilo da je pedesetak građana koji su mu potom napisali i potpisali peticiju glasovalo tako da prilikom glasovanja od njih nije tražena osobna iskaznica, čime je povrijeđena čistoća izbora. Stoga je narečeno povjerenstvo poništilo izbore održane 8. srpnja i raspisalo nove, koji su održani 29. srpnja. Na njima ponovno je pobijedio Attila Nagy sa 800 glasova, sada sa 197 glasova ispred svoga protukandidata Gyule Förstera

koji je dobio 603 glasa. Izborima je u gradu od nešto više od 3000 tisuće stanovnika, od kojih njih 2515 ima pravo glasa, pristupio 1411 birača, od kojih je nevažećih glasačkih listića bilo osam.

Novi šeljinski gradonačelnik Attila Nagy je tridesetogodišnjak, rodom Šeljijanin, posljednje tri godine radio je kao voditelj podružnice OTP banke u Šeljinu, te je od 1998. i zastupnik grada Šeljina. Kako je kazao za Hrvatski glasnik, na izvanrednim izborima trebao je pobijediti dva puta, prvi put 8. srpnja, a drugi put 29. srpnja. Nije bilo lako, ali se raduje svojoj pobjedi i nada se kako će se na drugačiji način raditi nego do sada. Kako kaže, krenuo je kao nezavisni kandidat i maksimalno podupire između ostaloga i rad šeljinske Hrvatske samouprave, to više što su njegovi preci podrijetlom Hrvati. Zamolili su ga da krene na izborima za gradonačelnika, i on se rado odazvao. U odnosu na prethodni sastav skupštine promijenila se osoba gradonačelnika i tri nova imena zastupnika u gradskoj skupštini. Hrvatsku samoupravu radije naziva bez atributa manjinska i nada se da će ubuduće tri godine uspješno surađivati. Izabran je i dogradonačelnik u osobi dr. Zsolta Feketea. Kako kaže šeljinski gradonačelnik, najveći problem u Šeljinu jest čistoća pitke vode, pa samouprava grada želi poraditi na tome osuvremenjivanjem sustava pitkih voda. Visoka je i stopa nezaposlenosti u regiji koja gravitira prema gradu Pečuhu.

Branka Pavić Blažetin

Ina i Mol otkrili plinsko polje

Kompanije će dijeliti buduću proizvodnju u omjeru 50 : 50

ZAGREB – Suradnja mađarskog Mola i hrvatske naftne kompanije Ine rezultirala je otkrićem novoga plinskog polja: dvije su kompanije došle do vrlo dobrih rezultata istražnim bušenjem u blizini mađarsko-hrvatske granice u baranjskoj Zalati, objavila je Ina, a isto je priopćenje objavio i Mol na svom webu.

To je prvi rezultat ugovora što su ga Mol i Ina potpisali lani u rujnu za zajedničku izradu istražne bušotine (ili više njih) u istražnom području Zalata (Mađarska) – Podravska Slatina (Hrvatska), radi eksploatacije ugljikovodičnog potencijala. Uspjeh postignut bušotinom Zalata-1 prvi je veliki rezultat strateškog partnerstva Ine i Mola u istraživanju i proizvodnji ugljikovodika, navodi se u priopćenju.

Točne pričuve ugljikovodika, koje su nedavno otkrivene, utvrdit će se nakon analize ležišta. Produktivna bušotina nalazi se u području koje je slabo istraženo, što, ocjenjuje se u priopćenju, otkriće čini još vrednijim jer otvara nove perspektive za istraživanje na tome prostoru. Stranke će dijeliti buduću proizvodnju u jednakom omjeru (50 : 50). Budući da u tom području nema proizvodne infrastrukture, za konačnu će razradu polja vjerojatno biti potrebni opsežni pripremni radovi u trajanju od nekoliko godina, ističu iz Ine.

Prva bušotina Zalata-1 završena je u prosincu 2006. na dubini od 3515 metara. Trenutačno se u bušotini ispituje interval od 3100 – 3200 metara.

Od tri sloja za koja se predviđalo da sadrže plin, iz dva je plin već dobiven. Ispitivanjem je iz najdublje sloja dobiveno 62.000 prostornih metara plina na dan uz nešto kondenzata. Nakon obrade, srednji sloj daje 337.000 prostornih metara plina dnevno, što je za mađarske prilike znatna količina. Ugovorom između Mola i Ine predviđeno je bušenje druge istražne bušotine na hrvatskoj strani. Opseg plinonosnih dolomitnih slojeva, odnosno stvarna veličina ležišta i količina pridobivenih rezervi plina, tek će se utvrditi na temelju novih podataka bušenja, a u pripremi su i planovi za nastavak zajedničkog istraživanja, navodi se u priopćenju. U sklopu strateškog partnerstva između Mola i Ine odvijaju se i drugi radovi u hrvatsko-mađarskome pograničnom području. U tijeku je procjena geofizičkih podataka snimljenih na području Izvar (Vízvár) – Ferdinandovac, a također se planira zajedničko snimanje seizmike na istražnome prostoru Novi Gradac – Potonja, navodi se u priopćenju.

[Hina]

VII. Dan sela u Čikeriji

Zabavni programi za sve dobi

Konjički i glazbeni program, malonogometni turnir, prigodni kulturni program, raznorazni programi za djecu, nastupi estradnih umjetnika, nostalgični šlageri, plesna zabava i vatromet već su ustaljeni programi Dana sela u Čikeriji, koji je i ove godine, u subotu, 21. srpnja, priređen na mjesnome dječjem igralištu.

– Počelo je prije sedam godina po uzoru na druga naselja, a mi smo bili valjda posljednji u tome. Cilj je bio da se godišnje jedanput organizira jedan dan za ljude u selu koji će se posvetiti okupljanju i cjelodnevnoj zabavi. Evo, ovo je već sedmi put zaredom – reče nam uz ostalo predsjednik Hrvatske manjinske samouprave Miloš Pijuković o čikerijskom Danu sela koji polako, ali sigurno postaje tradicijom. Prije podne predstavljaju se mjesna društva i jedno gostujuće društvo, a popodne nastupaju estradni umjetnici, slijedi večernja plesna zabava i vatromet – dodaje Miloš Pijuković, jedan od organizatora koji već godinama i konferira programe.

Na početku kulturnog programa okupljene sudionike, goste i mještana pozdravila je načelnica sela Erika Neszvecskó Bugán, podsjetivši na značenje ovoga dana u životu naselja, ujedno najavivši bogat kulturno-zabavni program. Unatoč nesnosnoj vrućini mještani su se okupili u lijepom broju, ali su program pratili uz osvježujuća pića ispod šatora smještenih u oko otvorene pozornice na dječjem igralištu.

Među ostalima, u programu su se predstavile i plesne skupine domaćega KUD-a «Rokoko», stalni sudionici seoskih programa pa i dana sela u Čikeriji. Najprije su nastupila djeca, i to sudionici Ljetnoga plesnog tabora koji su se cijeli tjedan pripremali za završni nastup, prikazavši nekoliko dječjih igara i bunjevačkih plesova. Spletom bunjevačkih plesova predstavila se omladinska skupina

Članovi omladinske plesne skupine «Rokoko»

«Rokoko», dok je odrasla skupina nastupila prvi put s jednim mađarskim, a zatim bunjevačkim plesovima. Nastupe je pratio TS «Orašje» iz Vršende i Mohača. Osim njih nastupili su još subotičko pjevačko «Peščara», mjesni pjevački zbor «Margareta» i njemačka plesna skupina Zwei Weisse Rosen. Nakon zajedničkog objeda u ranim popodnevnim satima pučka zabava je nastavljena koncertom mađarskih estradnih umjetnika, a uvečer je priređena velika pučka zabava, tombola, ples i vatromet. *Stipan Balatinac*

Odrasla skupina «Rokoko»

TS «Orašje» iz Vršende, odnosno Mohača redovito prati plesne skupine «Rokoko»

Izabrana školska direktorica u Koljnofu

Agica Sárközi ostaje u dosadašnjoj funkciji

Agica Sárközi

Ljetos je istekao mandat koljnofske direktorice Osnovne škole „Mihovil Naković” Agice Sárközi ka se je, naravno, i opvut naticala za ovu funkciju. Odluka o peršoni u ovoj odgovornoj funkciji je donešena 19. julija (četvrtak) na sjednici mjesne samouprave. Kako nas je informirao načelnik sela Franjo Grubić, s pozitivnim glasovanjem mjesne Hrvatske manjinske samouprave, Roditeljskoga kot i Pedagoškoga zbora, zastupnici Koljnofa su s velikom većinom glasov znova izabrali na čelo odgojno-obrazovne ustanove na pet ljet Agicu Sárközi. Zvana nje se je još jedna pedagoginja javila iz Šoprona, ka nij

raspolagala znanjem hrvatskoga jezika, a niti je došla da se predstavi na dotičnoj sjednici. Stara-nova direktorica je ovako komentirala radosnu vist: – *Veselim se povjerenju zastupničkoga tijela. U svojem programu sam napisala konkretne cilje, sve ča smo dosidob napravili i ča kanimo još napraviti s kolektivom. Ovi cilji su jasni, moramo dalje čuvati hrvatski jezik, kulturu i običaje i uz to kanimo i nadalje ostati kvalitetna škola ka ima zvanaredno dobre kontakte s roditelji, dicom kot i s mjesnom samoupravom, i skupa ćemo se trsiti na tom da djelamo za Hrvatsvo. Kako je pred svimi poznato, koljnofska škola je druga u Gradišću ka od novoga školskoga ljeta postane dvojezična škola i vrijeda će se popasti s hrvatsko-ugarskom nastavom u tri prvi razredi. – Ne bojim se dvojezične nastave kad mislim da su naši roditelji prepoznali da jezike znati u Europskoj uniji nij kvar, nego je hasan, i ovako čedu i njeva dica veću šansu imati za zaposlenje, morebit da uprav s hrvatskim jezikom. Straha uvijek ima človik i rizik postoji kad nijednomu ne vidimo nutra u glavu. Ako će biti samouprava korektna, cijenit će naše rezultate. Mi smo već svi Hrvati u školi, ne samo oni ki smo se ovde narodili u Koljnofu, nek i ove učiteljice ke se sad intenzivno uču po hrvatski, i su jako aktivne, trsidu se za to da se pominaju po hrvatski. Odraščene osobe su, ali još svenek imaju energiju da se nešto novo nauču. Ovo je jako veliko djelo i velika motivacija!*

Školska peljačica optimistično čeka novo školsko ljet sa 124 učeniki, med kimi sedmimi će koljnofsku školu pohadjati iz okolišnih naselj. *-Tiho-*

Poziv za dostavu prijedloga

Sukladno Odluci Skupštine Hrvatske državne samouprave pozivamo osobe, hrvatske udruge, hrvatske ustanove i hrvatske manjinske samouprave da dostave svoje prijedloge za dodjelu Odličja Hrvatske državne samouprave.

Skupština Hrvatske državne samouprave dodjeljuje Odličje Hrvatske državne samouprave onim osobama, udrugama i ustanovama koje su se svojim radom posebno istaknule na polju:

političkog života, njegovanja materinskog jezika, umjetnosti, prosvjetne djelatnosti, znanosti, vjerskog života, kulture, medija hrvatske zajednice u Mađarskoj.

Uz kandidaturu treba priložiti ime i adresu predlagača.

Jedan predlagač ima pravo predložiti samo jednoga kandidata.

Prijedlog mora sadržati:

opširan, slojevit i faktografski opis djelatnosti predloženog s posebnim naglaskom na rezultatima, adresu predloženoga, suglasnost predloženog da prihvaća kandidaturu.

Prijedloge za dodjelu Odličja treba dostaviti na adresu Ureda Hrvatske državne samouprave (1089 Budimpešta, Bír L. u. 24) najkasnije do 30. kolovoza 2007. godine.

Mađarski policajci u Zadru

Na područje Policijske uprave zadarske 19. srpnja stigli su mađarski policajci, koji u odorama mađarske policije službuju u pratnji policajaca zadarske policijske uprave do 16. kolovoza. Mađarski policajci nisu naoružani, a pojačavaju osjećaj sigurnosti brojnih mađarskih gostiju koji ljetuju na širem području Zadra. Ovaj projekt suradnje mađarske i hrvatske policije počeo je lani. Ove je godine MUP Republike Hrvatske potpisao memorandum s tri države: austrijski policajci borave u Rijeci i Opatiji, francuski policajci na područje Dubrovnika, dok su Mađari u Zadru. Mađarski policajci ostat će na području Zadra mjesec dana, te će svakodnevno ostvarivati komunikaciju s mađarskim turistima kojih samo na otoku Viru svakoga ljeta gostuje desetak tisuća. Mađarske policajce turisti će, osim na ulici, moći kontaktirati i pozivom zadarskoj policiji. Sve troškove boravka i rada mađarskih policajaca u PU zadarskoj snosi MUP. Prošlogodišnja suradnja pokazala se veoma korisnom te dobila pozitivna mišljenja i mađarskih i hrvatskih državnih i mjesnih ustanova. Na zadarskom području je lani boravilo 350-ak tisuća mađarskih turista. Svoje zadaće mađarski policajci obavljaju sukladno uputama nadležne policijske postaje ili odjela u policijskoj upravi te ne primjenjuju nikakve policijske ovlasti niti policijske mjere.

(bpb)

MATEVIĆ – Seoska samouprava maloga bačkog naselja Matevića u subotu, 11. kolovoza, priređuje već tradicionalni Dan sela. Iako u nekadašnjoj zemlji Pijukovića (jer svi Pijukovići u nas potječu iz ovoga mjesta) jedva ima bunjevačkih Hrvata, posljednjih godina i u tome mjestu pokušava se oživjeti barem dio onoga što je nekada bilo prirodno, pa se u program uvrstavaju i bunjevačkohrvatski sadržaji. Nastoje barem kroz ovakve sadržaje prisjetiti se korijena, stoga će i ove godine u popodnevnome kulturnom programu nastupiti KUD «Bunjevačka zlatna grana» iz Baje. Dodajmo kako je za ovu priredbu osim drugih potporu dala i Narodnosna zaklada Bačko-kiškunske županije.

BARČA – KUD Podravina iz Barče ima ovih dana niz zapaženih nastupa. Tako su 21. srpnja sudjelovali Hrvatskoj večeri u Martincima, a 5. kolovoza nastupili u sklopu Festivala lubenica u Šeljinu. Društvo broji dvadesetak aktivnih članova u dobi od trideset do šezdeset godina koji se tjedno, svakoga četvrtka, sastaju na probama. Voditeljica Društva je Jelica Maćok, a za ples i pjesmu brine se Anica Bicak Popović. Društvo djeluje priložima članova, sponzora, iz članarine te iz natječajnih sredstava. Tako su nedavno za svoje aktivnosti dobili novčanu potporu HDS-a u iznosu od 50 tisuća forinti.

KAŠAD – Kako saznajemo od kašadskog načelnika Stipe Oršokića, ovih dana seoski proračun postat će bogatiji za tri milijuna forinti. Naime, lobiranjem je načelnik sela uspio iz maloregijskih izvora nabaviti taj novac za obnovu i osuvremenjivanje zgrade seoskoga poglavarstva.

BAĆINO – KUD «Vodenica» iz Baćina od 5. do 14. kolovoza boravi u prijateljskom naselju Baćini, u općini Ploče, u Hrvatskoj. Na poziv domaćina, tijekom svoga boravka oni će se predstaviti s kulturnim programom, a članovi KUD-a bit će smješteni kod obitelji. Kako nam reče predsjednik Hrvatske manjinske samouprave sela Baćina *Franjo Anišić*, u okviru iznimno dobre suradnje s Baćinom redoviti su uzajamni susreti među naseljima. Osim toga on navodi da će i ove godine 150-ak Baćinaca boraviti na odmoru u prijateljskom naselju gotovo istog imena, a u većini oni smještaj nalaze kod svojih prijatelja, kod hrvatskih obitelji.

Martinci

Hrvatska večer

Uzvanici s domaćinima

Martinačka Hrvatska manjinska samouprava 21. srpnja organizirala je Hrvatsku večer koja je okupila mnogobrojne Martinčane te njihove goste. Zastupnici Hrvatske samouprave, na čelu s Đurđom Sigečan, pobrinuli su se kako bi se svi nazočni osjećali dobro uz bogate hrvatske sadržaje. Programi su započeli svetom misom na hrvatskom jeziku u mjesnoj crkvi koju je služio župnik Norbert Nagy, a nastavljeno kulturnim programom na otvorenome u samom središtu sela, uza sudjelovanje KUD-a Seljačka sloga iz Turanovca iz Republike Hrvatske, KUD-a Podravina iz Barče, Orkestra Vizin iz Pečuha, KUD-a Martinci iz Martinaca, Ženskoga pjevačkog zbora Korijeni iz Martinaca, a zaključeni Hrvatskim balom na kojem je svirao Gašo band i Maja iz Virovitice te velikim vatrometom u deset sati navečer. Mještane su oduševili gosti, tako članovi KUD-a Podravina iz Barče koji okuplja naše Hrvate rodom iz Brlobaša, Novoga Sela, Potonje, Lukovišća, Martinaca ... koji su izveli svoj program uz podravsku pjesmu i ples te uz «kolovrate» koje su našli na tavanima svojih domova te ih pokazali znatiželjnoj publici. Dio je to naslijeđa koje se čuva i prenosi na sljedeće naraštaje, kazala je voditeljica društva, ujedno i predsjednica barčanske Hrvatske samouprave Jelica Maćok, rodom iz Lukovišća. Ništa manje uspješni u svome nastupu nisu bili ni članovi Orkestra Vizin te KUD Turanovac. Veze između Turanovca i Martinaca stare su i njeguju se već niz godina, a želja je martinačke Hrvatske samouprave da se one podignu na novu razinu potpisivanjem i službenoga sporazuma o suradnji, što bi se trebalo zbiti do kraja kalendarske godine.

KUD Martinci

Foto: Emma Solga Cserdi

Želja je obadjevu strana proširiti dosadašnju suradnju i obogatiti je novim sadržajima. KUD Seljačka sloga izveo je izvorni turanovački folklor. Ipak su se mještani najviše radovali svojim, članovima KUD-a Martinci i Ženskome pjevačkom zboru Korijeni. Ovoga puta oni su pokazali koliko su radili i kako su zajedničkim snagama koreografirali divan folklorni program u kojem se predstavila i skupina mladih plesača KUD-a Martinci. Dugo su se pripremali za ovu večer, kazali su organizatori, ali ne žale jer je uspjela iznad svih očekivanja. Bilo je i jela i pića te kolača u izobilju. Poduzetnici iz sela pobrinuli su se da tombola bude što bogatija, gosti su bili oduševljeni prijamom, a Gašo band i Maja iz Virovitice osigurali su nezaboravnu plesnu zabavu. I da ne zaboravimo športsko poslijepodne kada su se na igralištu u Cretiću srele momčadi Martinaca i Lukovišća. Slavili su domaćini pobjedom četiri naprama jedan. Svojom nazočnošću Hrvatsku večer počastili su i konzul gerant Generalnoga konzulata Republike Hrvatske u Pečuhu Vesna Njikoš Pečak te predsjednik Skupštine Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp.

bpb

Razgovor s predsjednikom Hrvatskoga nogometnog saveza

Vlatko Marković: „Mi smo sedma momčad na svijetu, to je fantastično!”

„Poznajem iz toga kraja Pančiča, Dunaija (Dujmova), normalno i Alberta, protiv sviju sam igrao.”

Vlatko Marković jedan je od najpoznatijih i najuglednijih imena u hrvatskom nogometu danas. Rođen je 1. siječnja 1937. godine u Bugojnu. Bio je istaknuti igrač zagrebačkog Dinama, višestruki reprezentativac i ugledni trener. Počeo je igrati u Iskri u rodnom Bugojnu, zatim nastavio u Čeliku iz Zenice, da bi od 1959. do 1964. najveći uspjeh postigao igrajući za Dinamo Zagreb. Za „modre” je odigrao 252 utakmice i osvojio Nogometni kup Jugoslavije. U samo nešto više od godinu dana (1961./1962.) odigrao je čak 16 utakmica za reprezentaciju, a kao zanimljivost navedimo da je debitirao 17. svibnja 1961. u Beogradu na utakmici protiv Mađarske (2 : 4). Sudjelovao je 1962. na SP u Čileu. Unatoč tome što je postigao jedan auto-gol upravo protiv domaćina, bio je to vrhunac njegove karijere jer je odigrao svih šest utakmica, pridonijevši osvajanju četvrtoga mjesta. Ne govoreći o tome da je izabran u prvu momčad SP-a. U idealnih 11 bili su: Schrojf (Čehoslovačka), Djalma Santos (Brazil), Masopust (Čehoslovačka), Marković (Jugoslavija), Popluhar (Čehoslovačka), Pluskal (Čehoslovačka), Garrincha (Brazil), Amarildo (Brazil), Seeler (SR Njemačka), Pele (Brazil) i Zagalo (Brazil). Kao igrač i trener okušao se i u inozemstvu, a već niz godina živi na relaciji Zagreb, Beč i Budimpešta.

Predsjednik je HNS-a od 1998. godine, a ima velike zasluge za ugled hrvatskog nogometa u svijetu. Dao je izniman doprinos i unapređivanje prijateljskih odnosa s Mađarskim nogometnim savezom, napose u suradnji oko zajedničke kandidature za EP 2012. godine. Na žalost, unatoč velikom optimizmu, zajednička kandidatura nije uspjela, ali život nije stao, ide se dalje.

Ovih dana Vlatka Markovića zatekli smo u Kalači na susretu mladih reprezentacija Hrvatske i Srbije, koji je održan u okviru Međunarodnoga nogometnog turnira za reprezentacije U-17, a kojem je Hrvatska pobijedivši s 1 : 0 izborila finale. Vrlo rado pristao je na razgovor o hrvatskom nogometu, njegovoj budućnosti i prijateljskim odnosima s Mađarskom.

Razgovor vodio: Stipan Balatinac

Koji je povod Vašeg dolaska u Mađarsku?

– Direktor hrvatskoga nogometnog razvoja Martin Novoselac, naš glavni selektor za mlade, dobro zna da ja dolazim na sve utakmice mladih. U Kalači sam sigurno već četvrti-peti put. Prema tome to je glavni razlog moga dolaska, a razlog je i to da vidim mlade igrače, da vidim nove nade, jer mi toga doista imamo. Vrlo sam sretan što sam i danas bio tu. Pobijedili smo jednog vrlo neugodnog protivnika, kvalitetnu momčad, ali mislim da smo i mi odigrali utakmicu vrlo dobro, i uistinu sam vrlo sretan da dečkima mogu čestitati u svlačionici.

Možete li izdvojiti nekoga iz momčadi, iako su to još vrlo mladi igrači?

– Ne bih nikoga posebno izdvajao jer mislim da su to tek klinici sa sedamnaest godina, pa bi to možda i loše djelovalo na njih, ali ima još vremena za to. Ali, vidim da tu ima i te kako dobre robe i dobrog materijala za budućnost hrvatskog nogometa.

Možemo reći da je odmor za hrvatsku A reprezentaciju, međutim, u tijeku su međunarodna kup natjecanja. Što možete reći u kakvom ambijentu se ona priprema za predstojeći susret kvalifikacija, a što očekujete od međunarodnih nastupa hrvatskih kubova u Europi.

– Prvo moramo reći da smo prije 7-8 dana proglašeni sedmom momčadi na svijetu po Fifinoj rang-listi, što je jedno veliko priznanje. Od 211 reprezentacija, zemlja koja ima 4,5 milijuna ljudi, to je fantastično. Reprezentacija se u ovom trenutku priprema u svojim klubovima, mi se nismo još sastali, ali 22. kolovoza igramo prijateljski susret u Sarajevu, a tri-četiri dana prije početak će pripreme za ono što nas čeka.

Predsjednik HNS-a Vlatko Marković s direktorom Hrvatskoga nogometnog razvoja Martinom Novoselcem (desno), slijeva Imre Bozoky, bivši predsjednik Mađarskoga nogometnog saveza

Ne mogu nikako zaobići pitanje, nakon neuspješne kandidature za EP 2012, ima li Hrvatska snage za novu kandidaturu ili će možda odustati od toga?

– Mislim da je to bilo zadnji put da sudjelujemo u takvim stvarima, jer ovo je bio čisti lopovluk. Tu nema nikakve dileme. Ovo je prevršilo svaku mjeru kako smo mi s Mađarima otpali, a noć prije bili prvi. Prema tome ne bih volio komentirati što se dogodilo tu noć. Ovdje već novac odlučuje čvrsto, i tu nema nikakve više dileme. Mi smo odista bili u svemu najbolji, na žalost drugi su bolje patili.

Mogu li pitati tko će uz Hrvatsku iz skupine E na EP u Švicarsku 2008?

– Mislim da ćemo mi biti prvi, a da će odmah iza nas biti Englezi.

Ovih dana počasni građanin moga sela na jugu Mađarske u Bačkoj postao je Flórián

Albert, rođen u Santovu. Možete li se prisjetiti njega iz igračkih dana?

– Pa prije svega ja poznajem iz toga kraja Pančiča, Dunaija (Dujmova), normalno i Alberta, protiv sviju sam igrao. Protiv Alberta bilo je najdraže, dabome da je bio strašan igrač. Ja sam stariji od njega tri godine. Albert je bio uistinu svjetski igrač, objektivno stvarno jedan od najboljih igrača svijeta i jedan od najboljih igrača Mađarske svih vremena.

Jedan izvanredan momak, izvanredan nogometaš. Žao mi je da je imao tolike tragedije, i da mu se je sve to dogodilo. Kad god dođem u Mađarsku, vrlo se često vidimo, dođem u Ferencvaroš, popijemo piće, ne previše, i porazgovaramo. Flori mi je zaista vrlo drag prijatelj.

Što mi možete reći o radu s mladima, ima li hrvatski nogomet mlade talente kao nekada?

– Pa mi već sada imamo dosta zvijezda i, prema tome, mislim da je kod nas rad s mladima vrlo dobar. Međutim, imamo još i jednu drugu veliku stvar, imamo iseljenike. Nama iseljeničke momčadi daju i te kako kvalitetne igrače, tako da mi ovog trenutka imamo dosta igrača na dispoziciji. Vrlo mi je drago što sam danas razgovarao s vama, i želim pozdraviti sve naše Bunjevce, sve Hrvate u Mađarskoj, ali i Mađare, konačno jako volim Mađarsku, a i ljudi koje poznajem oduševljeni su Hrvatskom. Imamo odista prijateljske odnose.

Što prognozirate za finale Hrvatska – Izrael u subotu u Kovinu?

– Nema nikakve dvojbe da smo mi najbolji.

Hvala na razgovoru.

Gradišćanske pedagoginje u zbogomdavanju

Jolanka Kočiš: „Vik sam bila zadovoljna svojom sudbinom“

Dugoljetošnja pedagoginja ugarskoga jezika i glazbenoga odgoja, uza to i zamjenica školske direktorice u Petrovom Selu Jolanka Kočiš 25. junija je službeno zbogomdala kolektivi ter školi. Nje roditelji su tako-

rekuć ganuli kulturni žitak u pedesetimi ljeti u Petrovom Selu, a ona kao članica familije od šest dice, svoje ditinstvo je provela ne samo u Petrovom Selu nego u Gornjem Četaru, Pornovi i Hrvatskom Židanu. Visoku učiteljsku školu je završila u Sambotelu, 1970., zatim ugarski jezik i književnost 1972. ljeta u Pečuhu, a dodatno je još za četiri ljeti diplomirala i kao učiteljica glazbe, takaj u Sambotelu. Svoju pedagošku karijeru je započela u selu Sorokpolányu, pod direktorskom rukom svojega oca. Kada je 1976. ljeta prekinuto podučavanje u gornji razredi u spomenutoj školi, mlada učiteljica se je zaposlila u petrovskoj školi, kade je i ostala skroz, prik 31 ljetu. „Kad sam zašla simo, od prvoga trenutka sam se ovde dobro ćutila, pokidob sam imala čuda poznanikov, prijateljev još iz ditinstva. Moji roditelji su se isto tako dobro ćutili ovde, kad ovo je pravo mjesto, a danas mi je i dom!“ Od 1979. ljeta je bila razrednica, a od 1995. ljeta zamjenica direktorice. I danas živi u tom bivšem službenom stanu (danas joj je u vlasničtvu) u kom su i nje starina živili u svoju dob. Polako se najprzamu kipici, o ocu ki je u Čakovcu završio Učiteljsku školu i zato je znao i po hrvatski, o negdašnji školari, o jačkarnom zboru, a to je opet novo poglavlje. Jolanka Kočiš je od početka svojega dolaska u ustanovu zborovodja, od 1977. do 1988. je

Familija Kočiš je dugo ljet bila u Petrovom Selu

peljala i odraščeni mišani jačkarni zbor, a sad jur dvajset ljet dugo dirigira ženski korus Ljubičica. Zato joj i ne velu zaman „prik toliko ljet je iz Ugrice nastala prava Hrvatica“. Za svoje manjinsko djelovanje je dobila i spomen-plaketu Augustina Pavela 1995. ljeta od Željeznožupanijske skupščine. Koliko u školskom tako i u seoskom, društvenom žitku je bila jako aktivna, uz ostalo je bila u jednom ciklusu i zastupnica u seoskoj samoupravi, sudjeluje u mjesnoj organizaciji Črljenoga križa, u djelu Javne zaklade za Petrovo Selo, a neko vrime je režisirala i ugarske igrokaze na petrovskoj pozornici. Od septembra će još nekoliko ur podučavati, u 8. razredu ugarski jezik, a u 6., 7. i 8. glazbu. „Ovako će biti bolje da človik ne ostavlja tako naglo za sobom školu, nego polako. Ako bolje pomislim, prlje sam dobila ponude iz varoša da idem u Sambotel djelati, ali nigdar nisam htela izgubiti pedagoško zvanje. Vik sam bila zadovoljna svojom sudbinom, nigdar već nisam htela biti, nek koliko sam i bila.

većkrat sjesti i polag klavira, zaigrati se ne samo zavolj vježbanja nego i na svoje zadovoljstvo.

-Tiho-

Dvajset ljet dirigira zbor Ljubičica

Trenutak za pjesmu

Mario Nardelli

GRADE MOJ

U svakoj zvijezdi je tvoj odraz
Osim u onoj koja pada

U svakom cvijetu je tvoj miris
Osim u onom koji vene

U svakom moru je tvoja snaga
Osim u onom bez valovlja

U svakoj pjesmi je tvoja ljepota
Osim u onoj bez odjeka

S prvim petrovskim razredom

Morebit to je i razlog da sam ostala zdrava peršona.” U mirovini će Jolanka Kočiš već vrimena posvetiti sestram i braćam, korus će i nadalje peljati, a uz to je jur zdavno i jačkarica sambotelskoga Pedagoškoga zbora, i zato će bolje lazno imati u naredne misece. A u pravoj penziji, kad će dojtj volja, ljubiteljica glazbe kvizno će

Učiteljica Stana s djecom

Ulazim u dvorište lijepo uređene vikendice u Poganu, gdje me ljubazno dočeka Anasztazija Vencel Marković, to jest Stana, kako je svi zovu. Stana je rođena u Pečuhu, u hrvatskoj obitelji u kojoj se svakodnevno govorilo hrvatski. Tako je ona u krugu obitelji i mlađega brata već u mladim danima naučila hrvatski. Pohađala je mađarsku osnovnu školu u Pečuhu, a zatim je maturirala, također u Pečuhu, u Gimnaziji Janusa Pannoniusa. Po završetku srednje škole upisala se na Filozofski fakultet pečuskoga sveučilišta. Godine 1972. diplomirala kao profesorica matematike i tehnike. Iste godine počinje raditi kao odgajateljica u đачkom domu tadašnje Srpsko-hrvatske škole.

Godinu dana kasnije već radi u nastavi i predaje matematiku. Mlada, nadarena učiteljica istodobno se upisuje na Hrvatski odsjek Pečuskoga filozofskog fakulteta, gdje diplomira kao profesorica hrvatskog jezika i književnosti. U međuvremenu rodila je sina Gabora i kćer Ritu. Djeca su također pohađala hrvatsku školu, bili su učenici svoje majke. Kako sam od nastavnice Stane doznala, nikad nije imala teškoća što je podučavala svoju djecu, ta „tada su i oni bili isto učenici kao i ostali“.

Stana je oduvijek znala da želi raditi u školi, ali je tek u drugoj godini gimnazije odlučila da želi postati profesoricom matematike. Gospođa Stana uz osmijeh je priznala da ni ona nije uvijek imala samo petice iz matematike i da je u školi bilo takvih zadataka koji su i njoj zadavali problem. Kako kaže, matematika je za nju uvijek bio predmet koji zahtijeva logično razmišljanje, koji unosi sustav u razmišljanje učenika, predmet koji mlade nauči pretrpjeti neuspjeh te koji osnove i srednjoškolce motivira da u svemu treba naći pravo rješenje.

Stana je podučavala mladež tijekom 35 godina, u istoj školi. Kroz njezine ruke prošlo je mnogo naraštaja. Učenici su znali da je profesorica zahtjevna, što ona traži od njih, to trebaju obaviti. Smatra da su ju učenici jako dobro poznavali, uvijek su znali što zahtijeva od njih. Nakon 35 godina iskustva tvrdi i to da loših đaka nema.

Bila je stroga, a istodobno i strpljiva sa svojim učenicima. Znala je da im nikada ne smije dopustiti da se dosađuju. U svome

Trideset i pet godina u nastavi

Stana Vencel s kolegicama Marijom Jakšić Popović i Martom Rahonczi

pedagoškom radu držala je važnim da djecu treba nagrađivati.

Mnogim razredima bila je brižna razrednica. Neki bivši učenici kojima je iz dana u dan objašnjavala zadatke postali su joj kolege, primjerice: Akoš Kolar, Mara Vujkov, Jelena Kiš Kolar, Oskar Bola, Blaško Stanić, Rita Mađar, Marta Gergić, Rebeka Hajoš. Mnogi njezini učenici danas su ugledni stručnjaci.

Budući da nastavnica velikog iskustva odlazi u mirovinu, 2006./07. školska godina za nju je značila kraj dugogodišnjeg rada u nastavi. Imenici, ploče, svjedodžbe, ocjene neće više biti odlučujuće stvari u njezinu svakodnevnom životu, ali učiteljici je drago

da je izabrala taj životni put. „Uvijek sam voljela djecu, voljela sam svoj posao, osjećala sam se dobro u okruženju gdje sam provela 35 godina. U svojim umirovljeničkim danima posvetit ću se unucima i svojim hobijima, a to je vrtlarstvo, čitanje i ručni radovi“ – reče profesorica Stana.

Na kraju školske godine kolege i kolegice su joj priredili oproštajnu svečanost na kojoj su učiteljicu Stanu između ostalog s pjesmicama oprostili njezini unuci: Laura i David, što ju je činilo jako sretnom.

Želim profesorici mirne i u zdravlju provedene umirovljeničke dane!

Renata Božanović

Bogatstvo ...

Pošteni varalica Antuna Karagića na sceni Hrvatskoga kazališta Pečuh

14. Gradišćanski omladinski tabor u Undi

Bezbrizni i glasni dani u srcu Gradišća

Na otvaranju tabora

Pred undanskim općinskim stanom postavljeni orijaški šator je nastao simbol za omladinsku bazu od 26. sve do 29. julija. Svakidašnji mir maloga naselja i svojom nazočnošću i glasom i veseljem znamda su poburkali mladi diozimatelji ki su jur 14. put skupadošli da bi se dobro čutili, malo poblize se spoznali. 26. julija, četvrtak, uvečer je na najveće iznenadjenje svim, došao na otvaranje tabora velik broj hrvatskih političarov. Rajmund Filipović, predsjednik Društva gradišćanskohrvatske mladine u Ugarskoj najprlje je pozvao na binu veleposlanika Republike Hrvatske u Budimpešti, Ivana Bandića da održi svoj govor. Pri tom moramo spomenuti da na takovoj visokoj razini gradišćanski omladinski tabor još nigdar u

Najmladje nij zanimala utakmica

minuli ljeti nij bio posjećen. Prvi predstavnik matične domovine na tlu naše zemlje je pozvao peljačstvo Društva da dođuće ljeto integrira hrvatsku mladinu iz cijele Ugarske prilikom 15. gradišćanskoga skupa u Hrvatskom Židanu, a za to je ponudio i svoju

Subotnji objed

Marija Pilšić i Mišo Hepp su takaj došli pozdraviti mladinu u Undu

pomoćnu ruku. Marija Pilšić, predsjednica Društva Gradišćanskih Hrvatov u Ugarskoj (drugačije kuma ovoga sastanka) je nabrajala

Marko Sesar je održao zanimljivo predavanje o narodni glazbali

par spominkov iz bivših taborov a predsjednik Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp je apelirao na važnost osvajanja novoga znanja ter na međusobno upoznavanje uz hrvatski govor. Undanski načelnik Franjo Guzmić pak je rekao da su se seoski mladi jako čuda trsili da svi došljaki bezbrizno se čutu par dana u srcu Gradišća. Uza nje pozivu se je odazvao još bivši predsjednik HDS-a dr. Mijo Karagić kot i negdašnja predsjednica DGMU-a Ingrid Klemenšić. Skoro iz svih sel naše regije su bili došli mladi, sridnjoškolci, još i stariji da uživaju jedan prošireni vikend. Petak, veljek u undanskom kvizu, pri kom su morali najavljeniki po seoskoj karti poiskati štacije i riješiti različite zadaće. Bilo je par smišnih i čudnih trenutkov. Pinkica je jur na toliko istrudjala mnoštvo taborašev, da im je subotu toliko teško spalo budjenje na škol-

U povijesti gradišćanskih taborov prvi put se je zgodao da ga je posjetio i hrvatski veleposlanik Ivan Bandić

skom dvoru da su morali organizatori odri-nuti predavanje na otpodne. Umjesto jedana-est, svirač slavnskoga sastava Kristali, Mar-ko Sesar, student glazbene kulture u Osijeku u 13 uri je počeo govoriti o muzičkoj povijesti, o podrijetlu tambure i bliže upoz-nati nazočne s narodni glazbali Hrvatske. Na kraju iznimno interesantnoga referata, Kristali su i za probu predstavili, kako zvuči kad majstori zamu u ruke instrumente. Po objedu neki su išli ponovo na spavanje, jedni nisu se ni istriznuli, a drugi su se dali ispro-bati još i suprot vrućine u nogometnoj igri. Kristali su se jur udomačili u Undi, i znamda ne kažem tajnu ako napišem da potiho se pripravlja ovde i neki zajednički projekt. Nediljno folklorno otpodne je jur zaista zlame-novalo kraj ovoga četverodnevna omladin-skoga sastanka. Jačkari iz Bika, folkloriši iz Gornjegja Četara a i domaći tančoši kot tamburaši Zelenjaki iz Gerištofa su vridno zabavljali publiku, a dokle su se domaćini ist-rudjali u poslu, taboraši ki su bezbrizne dane potrošili u Undi, jedva čekaju jur drugo ljeto s jubilaranom, vik, najvećom manifestacijom gradišćanske mladine. *-Tiho-*

Kristali su posebno zasvirali taborašem

Koljnofke su se rado počivale

2RUNDA s organizacijske strane

Jedna od glavnih organizatorov tabora Tereza Kiš: Vrlo smo umorni, kad za ove dane imali smo puno toga za udjelati. Jako smo zadovoljni ča naliže broja sudionikov, kih je u ljet o š n j e m

taboru oko sedamdeset, a i u bale dojde još mnogo gostov. Veseli nas da su iz Čunova četire divojke došle, a iz Austrije bili su desetimi nazočni na priredbi, kot i iz Koljnofa, Umoka, Petrovoga Sela, Narde. Iz cijeloga Gradišća su ovde mladi, zato se dobro zabavljamo. Svaki dan smo imali neki centralni program, tako šalne igre, kviz o Undi, predavanje o narodni glazbali. Zašto imamo ljetos novi naziv za tabor 2Runda? Tabor bi bio po starom imenu Reunta, a to bi bilo morebit i raunta, ča bi značilo na ugarskom jeziku da je nešto dosadno i zato nismo htili da bude reunta. Ideja za 2Rundu vidi se mladim, mi smo zadovoljni s novim logojem. Pri organiziranju Undansko hrvatsko društvo i Društvo gradišćanskohrvatske mladine u Ugarskoj je imalo mnogo poteškoć ali mislim da na kraju svi će reći da je bilo sve dobro i da svi naši sudioniki su se dobro čutili i zabavljali, ufam se da čedu biti i zadovoljni. Ovim putem se zahvaljujemo Hrvatskoj

državnoj samoupravi, Uredu za nacionalne i etničke manjine u Ugarskoj ter Društvu Gradišćanskih Hrvatov u Ugarskoj i Skupščini Jursko-mošonsko-šopronske županije za materijalnu potporu.

Rajmund Filipović, predsjednik Društva gradišćansko-hrvatske mladine u Ugarskoj: Najveći dio organizacije je ostao ljetos na

Undansko hrvatsko društvo, a naša društvena uloga, morem reći, bilo je u tom djelu samo deset procentov. Mi smo bili zato odgovorni da angažiramo mlade iz Gradišća, to nam je jako dobro uspjelo. Jako sam veseo da su došli diozimatelji iz Slovačke i Austrije. Nekako svako ljetu kanimo nešto poboljšati, da iznajdemo atraktivne programe za mlade. Dobro je navečer imati zabave i fešte, to je sve u redu, samo u budućnosti moramo i po danu najti takove programe ke su vezane uz jezik, uz hrvatsku kulturu. Ako domom projudiozimatelji, da svaki bude mogao reći da sad sam si nešto i naučio.

To bi bilo jako važno, a to nažalost, zasad ne funkcionira. Sigurno bi morali dodati drugo ljetu još sadržajnije točke jer ovput na peldu predstavlanje, upoznavanje tambure to za svakoga je bilo veliki doživljaj. Rijetko se

zгода da dojdju profesionalci u Gradišće, pak nam pokazuju kako se pravo svira na tambura. Morat ćemo ubuduće još napraviti ozbiljnije programe, neke diskusije o manjinskoj politici, ako imaš one mlade koji su zainteresirani da ne samo tamo sidu obavezno, nek zato jer to oni želju čuti, ili želju na tom sudjelivati a imaju što i za reći o toj temi. To bi bilo put, da nadjemo ta pravi oblik programa. Ljetos je bilo veliko zanimanje za naš tabor sa strane naših političarov, ne znam zašto uprav sad, ali ja se i tomu veselim. Po razgovoru s veleposlanikom Republike Hrvatske u Budimpešti, gospodinom Ivanom Bandićem i predsjednikom HDS-a Mišom Heppom, imamo njevu rič da mi mladi Hrvati u Ugarskoj imamo njevu podršku, pomoć će mladinu po svoji mogućnosti. Ja se nadam da ovo će biti i stvarnost, ne samo moralno, ne samo u riči, nego i na financijskom polju. Morem reći da smo na dobrom putu, ako naše političare, naše peljače to interesira da što djela mladina i imamo veliku šansu da u naš židanski jubilarni tabor kljetu moremo pozvati i hrvatsku mladinu iz cijele Ugarske. Pri tom pak ne smimo zabiti, kako su u prošlosti jur u Santovu organizirali takov tabor za cijelu mladinu u našem orsagu, no to ipak nij tako funkcioniralo, kako bi moralo. Mislim da ov tabor, što imamo, sigurno mora ostati gradišćanski, jer po mojem sudu, kod nas sad imamo dosta dobru bazu za to da priredjujemo ovakove priredbe, a to bi bilo samo jedan plus ako bi došli i mladi iz drugih županijov.

2RUNDA s diozimateljske strane

Dušan Timar, sudionik iz Petrovoga Sela: – Ja sam prvi put u ovom taboru, jer dovidob još nisam htio isprobati kako je ovde, ali sad mi se jako vidi i zato, jer je čuda prijatelj.

Svi smo skupa, mislim da je dobar ov tabor i kvizno ću i drugo ljetu projudi, iako zasad još ne znam kade će biti. Mi Petrovišćani smo takovi da volimo uživati u svemu, zato smo i najvećimi došli sad u Undu, a morebit da drugi ljudi imaju djela, nimaju volju dojudi. Meni se to najbolje svidja da svaki večer sviraju neki bendi, kao Pinkica, Mlada generacija, Kristali. Ovu zadnju grupu jur jako čekam, danas će igrati,

jer ja isto sviram na tambura i jako rado poslušam tamburašku glazbu, a oni su jako dobri svirači. Čuda novoga sam se naučio na njevom predavanju, nisam čuda znao za tambure ali ovo predavanje je bilo zanimljivo. Ovde u Undi smo jedan dan imali naticanje, s jedne štacije do druge štacije smo išli, ovako smo upoznali selo. I moram reći, meni se vidi ovo malo selo i ova tišina. Čuda pajtaše si najdemo u ovi tabori, to je najvažnije. Nažalost je zutra jur kraj. To mi se manje vidilo da smo čuda ležali i degenjili, bilo je dana kad nismo ništ djelali, samo se pominali, iskvačili se... Istina da smo negda-negda i trudni, svaki dan imamo bale, svaki dan ujutro projudemo spat i dobro je negda i ništ ne djelati.

Kristina Šaler, diozimateljica iz Gornjeg Četara: – S prijateljicom sam došla u ov tabor, a drugačije smo sedmimi iz mojega sela. Mislim da je tabor jako dobar, uvijek plešemo. Po hrvatski pričamo malo, a već po ugarski. To je najveći problem da većina zna

jezik, ali neće se pominati. Ne znam zašto je to tako.

Najbolji su bali svaki dan, kad ja jako rado tancam. Iako smo divičice večime, uvečer dojdju i dičaki u bale. Moja je prijateljica Mirjana Fritz, ona živi u Petrovom Selu i jako ju volim ali moram reći da su Undanci jako veseli i simpatični ljudi Mislim da ću projudi i na drugi tabor i na druge društvene priredbe. Veselim se da su svirali Kristali, oni su nedavno bili i u Gornjem Četaru, tako su nam jur poznati. *tih*

Glazbeni tabor – Sumarton 2007

U organizaciji KUD-a Sumarton sedmi put je održan glazbeni tabor. Cilj je tabora, kao i prijašnjih godina, odgoj podmlatka u veselom ozračju. Od 30. srpnja do 3. kolovoza Seoski dom opet je bio bučan od glazbe, pjevanja, igre, športskih natjecanja.

PETRIBA – U organizaciji Hrvatske manjinske samouprave 21. srpnja priređeno je natjecanje u kuhanju za pomurske hrvatske manjinske samouprave te hrvatska kulturna večer na kojoj se predstavilo kulturno-umjetničko društvo iz Sumartona. Predsjednik samouprave Čaba Prosenjak smatrao je važnim da se vijećnici manjinskih samouprava druže, međusobno porazgovaraju prilikom nevezanog programa. Na natjecanju sudjelovalo je šest ekipa: iz Pustare, Serdahela, Sumartona, Kaniže, Petribe i prijateljskog Ivanovca. Razne perkelte, gujaše, čevapčice je ocjenjivao vlasnik restorana „Remete” g. Völgyesi, koji je najfinijim jelom ocijenio goveđi gulaš ekipe iz Serdahela. Svi su kuhari dobili simboličan dar, i veselje je trajalo kasno u noć uz glazbu „Sumartonskih lepih dečaka”.

Teta Eržika prikazuje izradu papirnog cvijeća

Lokalna samouprava Serdahela srdačno Vas poziva na proslavu Dana naselja koja će se održati

11. kolovoza 2007. g.

PROGRAM

- 8.00 Natjecanje u ribolovu
- 9.00 Glazbeno buđenje
Sveta misa, polaganje vijenca na spomenik palih boraca
- 10.00 Otvaranje Festivala gibanica
otvara: Kálmán Kovács, državni tajnik Ministarstva zaštite okološa i voda
Nogometna utakmica: veterani Serdahela – novinari iz Pečuha
- 13.00 Proglašenje rezultata natjecanja gibanica
Natjecanje u stolnom tenisu
- 13.30 Natjecanje u kuhanju
- 14.00 Ljuljačka, slikanje lica
Jahanje na poniju
- 15.00 Mali električni auti
- 17.00 Proglašenje rezultata natjecanja u kuhanju i u stolnom tenisu
Večera
- 18.00 Folklorni festival

Nastupaju: Mališani dječjeg vrtića
Moderni plesovi učenika mjesne osnovne škole

Društvo umirovljenika Serdahela
KUD Goričan

Hrvatski mješoviti zbor Velike Kaniže
Plesna skupina iz Velike Kaniže
Plesni ansamb Dél- Zala (Južne Zale)

20.30 Ulična zabava – svira Mura band
21.30 Vatromet

Cijeli dan zračni tobogan, izložba, baloni, slatkiši, kušanje gibanica, natjecanja

12. kolovoza 2007.

21.00 Koncert grupe Republic

U tabor se prijavilo 25 osoba od trećeg razreda osnovne škole do studenata.

Prema umjetničkom voditelju tabora Žoltu Trojku, tabor vrlo mnogo pomaže u odgajanju podmlatka svirača. Djeca u nevezanom okružju radije uče, najmlađi tek se upoznaju s raznim glazbalima, kroz hrvatske pučke pjesme upoznaju kulturu svoga kraja, preko tekstova pojedinih pjesama uče hrvatske riječi, druže se, i tako se jača u njima pripadnost istoj kulturi, istoj nacionalnosti.

U taboru se radilo u više skupina, vježbali su frulaši, trubači, mali i veliki tamburaši.

Ove je godine tabor bio posvećen upoznavanju pjesama i plesova gradišćanske regije u Mađarskoj. Djeca su učila pjevati i svirati pjesme Ptice se sele na jug, Marica, rožica ..., a naučila su i plesati na te napjeve. No, nisu zaboravljene ni pomurske pjesme Da nam pak dojde, Klinčec stoji, Sumartone, Mamica so štrukle pekle, Cura je išla.

Tünde Kuzma, voditeljica kulturnoga doma pobrinula se da za vrijeme stanke sudionici imaju druge aktivnosti. Po ekipama izrađene su bižuterije od biserja, bojalo se na staklo i na gipsane kipove, a jedan dan ih je posjetila teta Eržika Kőrösi iz Mlinaraca, koja je majstorica izrade cimera.

Ona je prikazivala kako se izrađuju tradicionalni ukrasi iz krep-papira, koji su služili kao ukras u svatovima. Izrađene su ruže, đurđice, karanfili, ljubičice, ivančice, maslačak i drugi cvjetovi od papira, od kojih je složena kita, odnosno dar. Teta Eržika je ispričala djeci što se radilo s tim ukasima,

gdje su ih stavljali, i govorila im je o negdašnjim svatovima.

Uz glazbu ne smije nedostajati ni ples. Umjetnička voditeljica plesača KUD-a Sumarton Andreja Fehervari djeci je podučavala gradišćanske plesove.

Temperamentne gradišćanske plesove vrlo su rado učila djeca, a najomiljeniji je bio Vankuški ples gdje su i djevojčice i dječaci mogli sebi birati para za ples.

Nisu izostala ni športska zanimanja. U odmorima su igrali stolni tenis, nogometne utakmice, natjecali se u raznim vještinama.

Jednog dana organiziran je izlet na Veliko polje i na Kamanove gorice. Tamo se zajedno kuhalo, pekla slanina i odvijale se športske igre.

Jelovnik je također bio odličan. Marija Rodek i Irena Trojko kuhale su po želji djece. Pokraj njihovih špageta, palačinki, pohanog mesa nitko nije ostao gladan, a kuharice su nagrađene pjesmama i glazbom.

Posljednjeg dana, 3. kolovoza, već po tradiciji, održan je gala program tjedna. Jože Đuric, predsjednik KUD-a, zahvalio je voditeljima pojedinih skupina i sudionicima tabora, koji su marljivo vježbali sviranje, pjevanje i plesanje, i na svečanom zatvaranju prikazali program na visini.

Roditelji djece, oduševljeni programom, zadovoljno su ustvrdili važnost tabora u kojem njihova djeca nauče mnogo vrijednih pjesama, plesova, druže se i mnogo provedu na svježem zraku.

beta

Humor

Telefoniranje

Sretnu se dva prijatelja. Jednome su oba uha uzavoj.

- Bože, zar si imao nesreću?

- Nisam. Malo sam rastresen. Neki dan sam glačao hlače, kad je zazvonio telefon. Podigoh desnu ruku i rekoh: Halo?

- Grozno! ... No, što je bilo s drugim uhom?

- Zvao sam odmah Hitnu pomoć!

Glasovir

Otac govori sinu:

- Budeš li marljivije učio svirati glasovir, ja ću ti svakog dana davati deset kuna.

- Samo deset? A susjed mi daje trideset samo da ne sviram.

Mali savjetnik

Banana – puna energije

Stigli smo do posljednjega mjeseca jeseni. Jesen je bogata raznovrsnih voća, ali polako istječe njihova sezona. Jabuka i kruška, međutim, mogu se dugo držati u smočnici ili u podrumu. Ipak kadšto zaželimo i voća s toplijih tropskih krajeva. Od njih je jedno od najomiljenijih banana. Gotovo svako dijete voli bananu i odista je vrlo zdrava hrana.

Banana je vrlo hranjivo voće: u njoj ima mnogo kalija, fosfora, šećera, vlakana. Dobar je običaj pojesti ujutro jednu bananu jer će ti to dati dobru zalihu energije za školski rad.

Banana će biti probavljivija ako je izrežemo na kolutiće, pa dodamo šećera i limunova soka.

Banane valja kupovati u grozdu i paziti da plodovi nisu oštećeni uz peteljku. Ako su banane još zelene, pustimo da sazru na sobnoj temperaturi. Kad imaju smeđe točkice, to znači da su zrele i treba ih jesti. Nekoliko dana možemo ih čuvati u hladnjaku, potamnit će, ali neće izgubiti okus.

Prije jela treba odbaciti oba vrška, jer tamo se često ugnijezde kukci u vrijeme cvatnje.

Pošto si pojeo bananu, dobro operi zube,

da se ne bi kvarili od šećera koji banana sadrži.

Zanimljivo

Što znaš o konju?

Konj je najljepša i najplemenitija domaća životinja. Ljudi su se od davnina njime koristili za jahanje, nošenje tereta, vuču kola i radove, poput onih na polju i u šumi. Zbog toga je konj bio važan u povijesti i razvoju čovječanstva. U raznim su krajevima svijeta uzgojene različite pasmine konja, prilagođene podneblju i namjeni: lipicanac, jahaći konj poznat po svojoj ljepoti i vještinama, belgijski konj s lakoćom vuče i najteže natovarena kola, šetlandski poni, visok svega metar, omiljen je među djecom.

Danas, kad imamo automobile, kamione, vlakove i razne poljoprivredne strojeve, važnost je konja manja nego prije stotinjak godina. Pa ipak, konj pobuđuje poštovanje i divljenje kao i u davna vremena. Lijep je konj još uvijek ponos svakoga seoskoga gospodarstva, samo ih malo ima.

Pastuh je mužjak konja, kobila je ženka, a mlado je ždrijebe. Divlji su konji pripitomljeni prije otprilike 6500 godina

Poni je konjić niži od 140 centimetara.

Najbliži srodnici konja jesu magarci i zebre.

Najmanji konj ikad uzgojen bio je visok svega 35 i pol centimetara i zvao se Mala Bundeva.

Konj na seoskom gospodarstvu

Za izvrsne matematičare

Međusobno poznavanje

U nekom društvu skupilo se 13 osoba. Među njima bili su Dragutin i Miroslav, koji se nisu poznavali otprije. Ipak, bilo je dosta onih koji su se već poznavali. Naime, kako god se formirala skupina od četvero ljudi, uvijek je u njoj bila barem jedna osoba koja je otprije poznavala tri preostale osobe. Je li istinita tvrdnja da postoje takve osobe koje poznaju sve ostale u društvu?

Izradila: Dijana Kovačić
iz Ficehaza

Znate li?

Gdje raste najviše drveće?

Najviše drvo na svijetu, kalifornijski mamutovac, raste u Sjevernoj Americi. Najviši živi mamutovac popeo se do visine od 111 metara. Uz mamutovac, u Sjevernoj Americi postoje i sekvoje. One, istina, narastu «samo» do 85 metara – ali im zato opseg u blizini zemlje doseže i 24 metra.

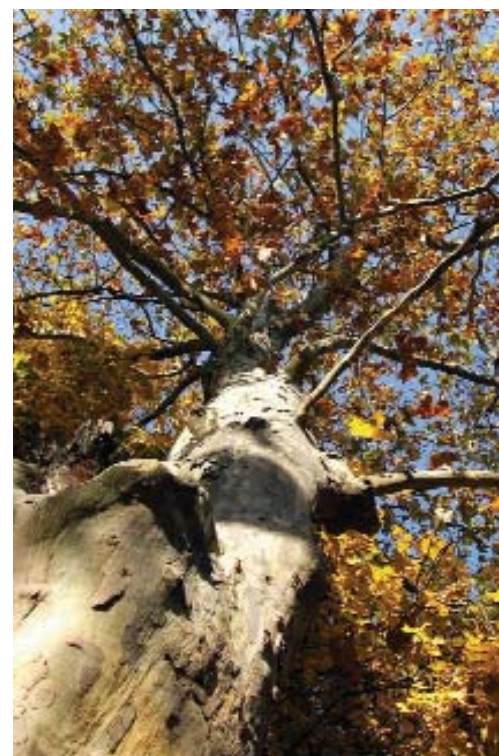
Koje drveće je najstarije?

Borovi što rastu u kalifornijskim Bijelim planinama u Sjevernoj Americi, smatraju se najstarijim drvećem na kugli zemaljskoj. Jedan od tih borova, kojem su dali ime «Matuzalem», proslavio je već i svoj 4500. rođendan! Uz njega je još dosta njegove nešto mlađe rodbine. Da lakše zamisliš koliko godina oni nijemo promatraju zemlju, sjeti se da sada pišemo 2007. godinu.

Koliko je daleko najbliža zvijezda?

Zemlji je najbliža zvijezda Sunce. Ono je od Zemlje udaljeno 149.600.000 kilometara. Kako zrake svjetlosti kroza svemir putuju brzinom od 300 tisuća kilometara u sekundi, Sunčevom svjetlu za put do zemlje potrebno je 8 minuta i 20 sekundi.

Prva Suncu najbliža zvijezda jest Proxima Centauri. Do nje Sunčeva svjetlost mora putovati četiri godine i četiri mjeseca.

HARŠANJ – Na tradicionalnom natjecanju konjičkih zaprega u Haršanju (Nagyharsány) održanom 4. kolovoza, među brojnim natjecateljima našla su se i naša dva Hrvata: Stipan Filaković iz Mohača i Atila Plužar iz Kašada.

NARDA – Jačkarni zbor ovoga južno-gradišćanskoga sela, ov vikend slavi svoju 20. obljetnicu postojanja. Nedjelju, 12. augustuša, svetačnost počinje s hrvatskom mašom u 15 uri, a potom je predviđen kulturni program na dvoru nardarske gostione, s brojnim pozvanici, prijateljskim grupama. Slavljenikom će doći čestitati i jačkom i plesom zbor Djurdjice iz Sambotela, ženski zbor Ljubičića iz Petrovoga Sela, folklorna grupa Četarci, zbor Slavuj iz Hrvatskih Šić, domaći tamburaši, TOČ Čemba, KUD Zviranjak iz Prisike ter koruš Peruška Marija iz Hrvatskoga Židana.

PLAJGOR – Hrvatska manjinska samouprava i mjesna samouprava sela 18. augustuša, subotu, poziva na Hrvatski kulturni festival. Priredba se začme s hrvatskom mašom u mjesnoj crikvi sv. Martina, zatim slijedi polaganje vijenca pri Miloradićevoj spomen-ploči. Povorka folklorošev i kulturni program durat će sve do večeri. Sudjeluju skoro sve hrvatske grupe sridnjega i južnoga Gradišća: pjevački zbor i tancoši Slavuj iz Hrvatskih Šić, HKD Gradišće iz Petrovoga Sela, jačkarni zbor sv. Cecilija iz Sambotela, folklorna grupa Četarci, Veseli mladi Gradišćanci iz Unde, plesači KUD-a Čakavci iz Hrvatskoga Židana, jačkarni zbor Peruška Marija iz Hrvatskoga Židana, tamburaši Žice, Židanski bečari, KUD Zviranjak iz Prisike, pjevački zbor iz Prisike, jačkari Danice iz Bika, pjevači Kisega u korušu Zora, jačkarni zbor iz Čeprega, ter kot posebni gosti plesači KUD-a Glogovac iz Hrvatske ter Hajdenjaki iz Dolnje Pulje. Za hrvatski bal svira sad jur u Gradišću jako popularni bend iz Slavonije, Kristali. Kako nam je rekao načelnik Plajgora Vince Hergović, ov orijaški festival ima i već (povijesnih i privatnih) razlogov. Najprlje da je ljetos 475. jubilej kisečke slavne bitke protiv Turkov, a drugo da dvi peljajuće osobe sela svečuju 50. godišnjicu. To je Zita Feher, donačelnica i dopredsjednica mjesne Hrvatske manjinske samouprave ter sam prvak sela Vince Hergović.

Prijateljska suradnja

Santovci na Žetvenim svečanostima u Petrijevcima

Vesela Šokadija u svečanoj povorci

U okviru prijateljske suradnje santovačke Hrvatske manjinske samouprave i Općine Petrijevcima u Hrvatskoj, skupina santovačkih Hrvata u nedjelju, 15. srpnja, gostovala je na ovogodišnjim Petrijevačkim žetvenim svečanostima.

Dvodnevna manifestacija izvornoga narodnog i amaterskoga folklornog stvaralaštva stara je koliko i suradnja dvaju prijateljskih naselja, a Santovci su više puta sudjelovali u programu žetvenih svečanosti. Proteklih godina u Petrijevcima su više puta nastupali crkveni pjevački zbor i izvorna šokačka folklorna skupina.

Kao što je već uobičajeno, u okviru nedjeljnoga programa organiziran je prikaz starih zanata, etnološka izložba petrijevačkim ulicama, procesija i svečana misa s prinošenjem plodova, a folklorni dio programa započeo je mimohodom folklornih skupina, među kojima je bila i Omladinska folklorna skupina Hrvatske osnovne škole iz Santova, pojačana bivšim učenicima santovačke škole.

Na njivi iza ljetne pozornice članovi domaće Hrvatske kulturno-umjetničke udru-

Susret domaćina i gostiju iz Santova u zajedničkom kolu

ge «Nikola Šubić Zrinski» prikazali su starinsku žetvu, kosidbu, a zatim je priređen prigodni kulturni program s prikazom narodnih običaja. Plesna skupina santovačke škole, koju je pripremila voditeljica folkloru Evica Čatić Kozić, u pratnji TS «Bačka» iz Gare, s velikim uspjehom prikazala je kaparu, šokački običaj prošenja mlade.

Nakon nastupa KUD-ova za dobro raspoloženje pobrinuli su se Stjepan Jeršek Štef i TS «Džentlmeni», veliki šaljivdžije did' Tunja i bač' Roka te TS «Lac i prijatelji».

Bilo je prilike da predstavnicu hrvatske samouprave i općine Petrijevcima dogovore programe za iduće razdoblje. Tako će suradnja potkraj kolovoza biti nastavljena povezivanjem muških i ženskih rukometnih ekipa. Prvo će Petrijevačani 18. kolovoza gostovati na rukometnom turniru u Santovu, gdje će nastupiti još rukometaši iz vojvodanskog Bezdana i domaćina iz Santova. Tjedan dana kasnije, 25. kolovoza, Santovci će odigrati prijateljski susret u Petrijevcima. Na jesen će KUD iz Petrijevacu gostovati na Susretu prijateljskih naselja u Santovu. S. B.

Šokice iz Santova: Marica Velin Žužić i Marija Daražac Blažev

Kiseški dani opsade

Augustuš u duhu 475. obljetnice turskoga napada

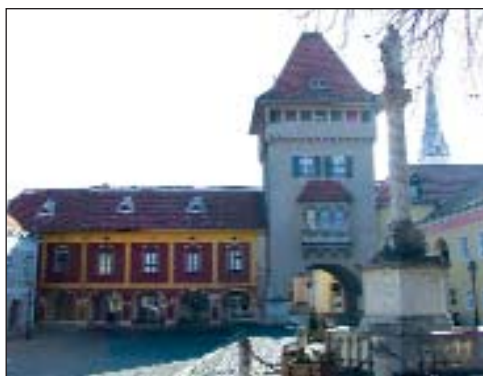

Spomenik glavnoga junaka kiseške bitke Nikole Jurišića stoji na dvoru tvrđave

Krajem prošloga mjeseca, točnije 27. julija (petak) i službeno je otvorena cjelomisečna serija priredaba u Kisegu, s povijesnom izložbom i promocijom knjige ka se bavi poviješću vojnoga pohoda turskoga šerega 1532. ljeta. Naime, ljetos je 475. obljetnica turske opsade nad varošom, i zato se je gradsko peljačstvo odlučilo da augustuš u cjelini posvećuje spominku, spominjanju povijesnih događaja. Došljake u ovo vrime očekuje cijeli red zanimljivih programov. Prošloga vikenda jur u petak se je začelo pripravljanje u gradu, zidanjem katanske baze, izložbom pod naslovom „Impresije iz Turske“, dičjim naticanjem u moljanju ter renesansnom plesačnicom. Subotu, 4. augustuša, oko sto ljudi je marširalo po ulica maloga grada u takovi povijesni kostimi koji su bili vjerni toj dobi. Iz starih dokumentov se zna da je u to vrime med branitelji grada bio uz ostalo i sam likter. Njegov lik je ovput formirao sadašnji načelnik Kisega László Huber. Hrvatskoga kape-tana, najslavnijega branitelja ove bitke Nikole Jurišića glumio je predsjednik mjesne Hrvatske manjinske samouprave Šandor Petković. U subotu nij bila samo povorka nego cijela atmosfera je govorila o negdašnjem turskom svitu sa sajmom, koncerti puhačkih orkestrov, promocijom oružjev, sridnjovjekovnom goz-

bom ter imitiranjem napada ugarskoga tabora. Nedilju su se dica mogla zabavljati uz igru, upoznala su tradicio-nalno tursko rukotvorstvo, a zasvirao im je i turski sastav narodne muzike *Arasinda*. Od 6. do 11. augustuša dura lokalnopovijesni tabor, a dotične subote (11. VIII.) znatiželjni pohodnici moru upoznati najvažnije štacije kiseške opsade 1532. ljeta, uz stručno peljanje direktora gradskoga muzeja Józsefa Révész. Ova subota bit će dan i za različite športske aktivnosti, i to tako da ni na trenutak ne moremo zabiti na jubilej. Predvidjena je utakmica od 1532 minutov, bižanje od 1532 metarov, tenis, kugljanje, maratonsko bižanje Kiseg – Šarvar, boks-gala, a uvečer projekcija kazališne predstave, ka je prlje par ljet odigrana u Kisegu. Subotu, 18. augustuša, Kiseg će biti domaćin međunarodnoga naticanja u šaku, a ljubitelje puhačke glazbe čeka niz zanimljivih koncertov na Glavnom trgu. Drugi dan (nedilju) bit će atraktivni povijesni pohod na kojega će doputovati i gosti iz Senja. (Prik tamošnje Hrvatske manjinske samouprave, Senj, rodni grad Nikole Jurišića, jur prije mnogo ljet je stupio u gradsko partnerstvo s Kisegom.) Od 20. do 24. augustuša će biti tajeđan simfonijske glazbe, a kot završetak ove bogate ponude, 30. augustuša (četvrtak) početo od 10 uri u tvrđavi Nikole Jurišića bude priredjena povijesna konferencija.

-Tiho-

Brojne atraktivne priredbe pozivaju i čekaju u grad zainteresirane ljude

Šeljin

Festival lubenica

Početak kolovoza već tradicionalno nas vodi u Šeljin na veliku zabavu i druženje koje u organizaciji tamošnje gradske samouprave već desetu-jedanaestu godinu zaredom priređuju Šeljinjani. Zapravo Festival se priređuje jedanaesti put, ali u organizaciji grada deseti put, pa je ovogodišnji, održan od 3. do 5. kolovoza, iz toga gledišta bio i jubilarni. Trodnevni sadržaji obilovali su zabavnom i gastronomskom ponudom, a sve u znaku lubenica kojom je bogat Ormánság.

Prošetali smo se prostorom oko šeljinskoga bazena i naišli na predsjednika tamošnje hrvatske samouprave i dopredsjednika Hrvatske državne samouprave Đusu Dudaša koji je u društvu svoga kolege, hrvatskoga zastupnika Đule Borbaša i prijatelja iz Grubišnoga Polja uživao u šeljinskoj atmosferi. Delegaciju iz Grubišnoga Polja su činili: mr. Šandor Tot, član Županijske skupštine Županije bjelovarsko-bilogorske i član poglavarstva grada Grubišnog Polja, Josip Gebik, nastavnik u obrtničkoj školi u Bjelovaru i općinar općine Grubišno Polje, te Josip Centa, poljoprivrednik s područja grada Grubišnoga Polja. Napomenimo kako su trećega dana Festivala u dijelu nedjeljnih programa bili zastupljeni i hrvatski sadržaji na velikoj pozornici, u kojima su sudjelovali folklorasi iz Grubišnoga Polja i KUD Podravina iz Barče. Suradnja između Grubišnoga Polja i Hrvata u Šeljinu dugogodišnja je i plodna, potpisan je i sporazum o prijateljstvu Šeljina i Grubišnoga Polja.

Kako je za Hrvatski glasnik izjavio Đuso Dudaš, svake godine otkada se održava Festival lubenica, Hrvati iz Šeljina brinu se da u kulturnoj ponudi bude i hrvatskih sadržaja, a u tome im redovito pomažu prijatelji iz Grubišnoga Polja. Svakoga dana u sklopu Festivala tri do četiri tone lubenica moglo se kušati, a i odnijeti kući. Velika suša ove godine nije pogodovala lubenicama, ali su organizatori uspjeli i taj problem riješiti. Mojim sugovornicama pridružio se i novoizabrani gradonačelnik Šeljina Attila Nagy. Naime, nakon izvanrednih izbora (održanih 8. srpnja te ponovljenih 29. srpnja) 3. kolovoza je utemeljena nova gradska skupština s novim gradonačelnikom i novim odborima. Dosadašnji voditelj podružnice OTP u Šeljinu dobio je povjerenje birača, a Hrvati se nadaju kako će uspješno surađivati i s novim gradonačelnikom.

Branka Pavić Blažetin

Drvorezbari u Kamanovim goricama

Tabor drvorezbara u Sumartonu prvi put je priređen 1996. g., a otada nije izostavljena nijedna godina. Potkraj srpnja amaterski umjetnici, drvorezbari, slikari i ove su se godine sastali kod podruma Stjepana Radnaija, predsjednika Sumartonskoga društva drvorezbara, kako bi stvarali na svoje i na zadovoljstvo mještana, naime, mnoga njihova djela krase javna mjesta u Sumartonu.

U tabor su i ove godine stigli umjetnici iz raznih krajeva Mađarske i Hrvatske.

Miljenko Kranjčec iz Hodošana, Ivan i Josip Cikač iz Varaždina već su godinama sudionici tabora. Ove je godine Kranjčec izradio grb iz lipova drva, a drvorezbari Cikači dobili su inspiraciju teme vinograda, pa je od drva divlje kruške nastao kip seljaka koji se uspinje u vinograd.

László Pál, drvorezbar iz Budimpešte, izradio je tamburicu, čime je podario sumartonski tamburaški orkestar kako bi mu zahvalio za pruženi glazbeni ugođaj svake godine.

Slikari Lajoš Rodek, negdašnji Sumartonac (živi u Szolnoku) i Katy Vertarić iz Letinje ovjekovječili su dio sumartonskoga kraja na platnu, središte sela i vinogradske podrumne.

U tabor se postupno uključuju i mladi. Ove su godine sudjelovali učenici serdahelske osnovne škole. Upoznavali su se s tehnikama drvorezbarjenja i slikanja.

Mjesna samouprava sela Sumartona svake godine materijalno potpomaže tabor drvorezbara.

Tünde Kuzma

VELEPOSLANSTVO REPUBLIKE HRVATSKE
B U D I M P E Š T A

1065 Budapest, Munkácsy M. u. 15.

Klasa: 013-03/07-01/01
Ur.broj: 521-HUN-01/07-498
Budimpešta, 10. lipnja 2007

Veleposlanstvo RH u Budimpešti na temelju članka 17. stavak 2. Zakona o popisima birača (Narodne novine 19/07) daje

OBJAVU O PRETHODNOJ REGISTRACIJI BIRAČA

Pozivaju se birači bez prebivališta u Republici Hrvatskoj i birači s prebivalištem u Republici Hrvatskoj, a trajnije borave u inozemstvu, da izvrše registraciju za glasovanje u inozemstvu.

Prethodnu registraciju birača za glasovanje u inozemstvu mogu obaviti u DM/KU na čijem konzularnom području imaju prebivalište ili boravište u inozemstvu najkasnije 14 dana prije dana određenog za održavanje izbora. U istom roku birači mogu odustati ili promijeniti prethodnu registraciju.

Zahtjev za prethodnu registraciju birača podnosi se Veleposlanstvu RH u Budimpešti i to svakim radnim danom osim srijede od 10 do 12 sati.

Za prethodnu registraciju potrebno je predložiti važeću hrvatsku putovnicu, hrvatsku osobnu iskaznicu te domovnicu ili rješenje o stjecanju hrvatskog državljanstva.

Birači bez prebivališta u Republici Hrvatskoj koji će se na dan izbora zateći u Republici Hrvatskoj trebaju se prethodno registrirati pri nadležnom tijelu u Republici Hrvatskoj koje vodi popis birača prema mjestu njihovog boravka u RH, ali tek nakon raspisivanja izbora.

Istodobno vas obavještavamo da pregled popisa birača možete izvršiti i putem web stranice Središnjeg državnog ureda za upravu www.uprava.hr a Središnje evidencije popisa birača i birača upisanih u popis birača Grada Zagreba putem www.zagreb.hr

Ovlaštena službena osoba

ZAGREB – Ministrica vanjskih poslova i europskih integracija mr. sc. Kolinda Grabar-Kitarović primila je 30. srpnja u oproštajni posjet veleposlanika Republike Mađarske u Republici Hrvatskoj Lászlóa Mohajja. U razgovoru s veleposlanikom Mohajjem ministrica Grabar-Kitarović izrazila je zahvalnost na prenošenju mađarskih iskustava Republici Hrvatskoj glede pristupnih pregovora za punopravno članstvo u Europskoj uniji, te pri izradi Komunikacijske strategije za informiranje hrvatske javnosti o Europskoj uniji i pripremama za članstvo. Sugovornici su istakli zadovoljstvo vrlo dobrom suradnjom među dvjema susjednim zemljama, a veleposlanik Mohaj zahvalio je na potpori njegovu radu za trajanja mandata u Republici Hrvatskoj, te izrazio uvjerenje u daljnje hrvatske uspjehe pri postizanju zacrtanih ciljeva. (www.mvpei.hr)